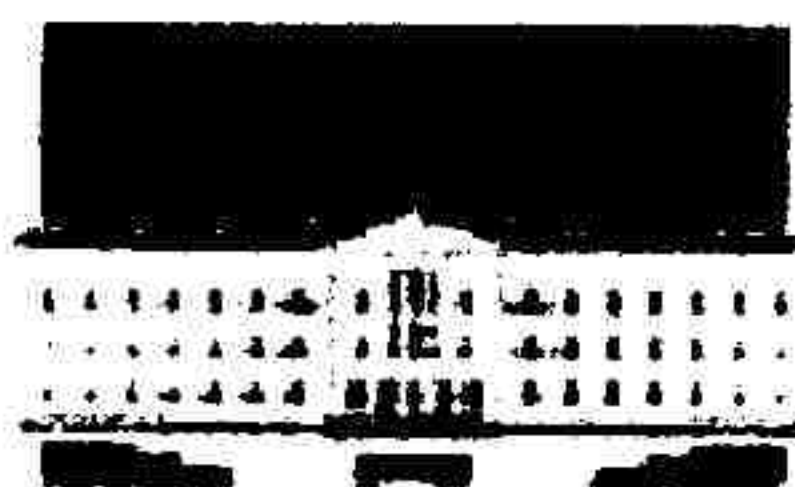




ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΩΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	13275
Ημερομ. Καταθέσεως:	17-3-11

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Φραγκίσκος Παρασύρης
Βουλευτής Ηρακλείου – ΠΑΣΟΚ

Αθήνα, 16-03-2011

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς:

Τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,
κο. Ιωάννη Ραγκούση

Θέμα: «Προβλήματα με τα κοινωνικά προγράμματα των ΟΤΑ»

Διατυπώνονται ολοένα και περισσότερο παράπονα γύρω από την δυσλειτουργία των κοινωνικών προγραμμάτων της τοπικής αυτοδιοίκησης, όπως το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι» αλλά και μόνιμες κοινωνικές και προνοιακές δομές, όπως οι παιδικοί και βρεφονηπιακοί σταθμοί, τα ΚΑΠΗ κ.λπ. Εξ όσων είναι κοινώς αντιληπτά, αιτία του προβλήματος δεν φαίνεται να είναι στη συγκεκριμένη περίπτωση το σχεδόν μόνιμο πρόβλημα της έλλειψης χρηματοδότησης, αφού π.χ. για το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι» και το πρόγραμμα «Μονάδες κοινωνικής μέριμνας» που κινδυνεύουν περισσότερο, εξασφαλίστηκε και για το 2011 τουλάχιστον η κοινοτική χρηματοδότηση με αποτέλεσμα να σωθούν, έστω πρόσκαιρα, οι 4.500 θέσεις εργασίας στις 1.050 σχετικές δομές και να συνεχίσουν να εξυπηρετούνται οι 80.000 ηλικιωμένοι, ΑμεΑ κ.λπ. που ωφελούνται.

Το πρόβλημα φαίνεται να δημιουργείται δυστυχώς από τον ίδιο τον "Καλλικράτη". Διότι σύμφωνα με τις προβλέψεις του, κάθε δήμος μπορεί να διαθέτει -κατά βάση- μόνο ένα ΝΠΔΔ και μια κοινωφελή δημοτική επιχείρηση (ή δυο ΝΠΔΔ αν δεν έχει κοινωφελή επιχείρηση).

Το ΝΠΔΔ του δήμου και η δημοτική επιχείρηση όμως δεν μπορούν να έχουν κοινούς τομείς δραστηριοτήτων και αρμοδιοτήτων.

Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούν και οι δυο φορείς ταυτόχρονα να ασκούν αρμοδιότητες «κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης», όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 75 του Δημοτικού-Κοινωνικού Κώδικα και το άρθρο 94 του "Καλλικράτη".

Αν υπάρχει λοιπόν σε έναν καλλικρατικό δήμο έστω ένα ΚΑΠΗ ή ένας παιδικός σταθμός που λειτουργούν ως ΝΠΔΔ (αυτό συμβαίνει σχεδόν πάντα γιατί όταν οι πρώην κρατικοί παιδικοί σταθμοί μεταφέρθηκαν στους δήμους, έπρεπε οπωσδήποτε να έχουν τη μορφή ιδιαίτερου ΝΠΔΔ και όχι για παράδειγμα τη μορφή δημοτικής υπηρεσίας) τότε κανένα από τα κοινωνικά και προνοιακά προγράμματα («Βοήθεια στο σπίτι», παιδικοί και

βρεφονηπιακοί σταθμοί, κέντρα ημερήσιας φροντίδας ηλικιωμένων-ΚΗΦΗ, κέντρα διημέρευσης-ημερήσιας φροντίδας ΑμεΑ κ.λπ.) δεν μπορεί πλέον να υλοποιείται από την κοινωφελή επιχείρηση του δήμου, αφού ανήκουν στην ίδια κατηγορία αρμοδιοτήτων. Εξαιρούνται μόνο τα κέντρα δημιουργικής απασχόλησης παιδιών-ΚΔΑΠ που θεωρείται εκπαιδευτική και όχι κοινωνική δραστηριότητα.

Το πρόβλημα δεν λύνεται ούτε με μεταφορά προγραμμάτων από το ΝΠΔΔ στην επιχείρηση ή το αντίστροφο ώστε να συγκεντρωθούν σε έναν φορέα οι αρμοδιότητες.

Αυτό γιατί ο "Καλλικράτης" προβλέπει μεταφορά προγραμμάτων (όπως και προσωπικού κ.λπ.) μόνο από τα συγχωνευόμενα ΝΠΔΔ στο ένα και ενιαίο ΝΠΔΔ του νέου δήμου και αντίστοιχα από τις συγχωνευόμενες επιχειρήσεις στη μια και ενιαία επιχείρηση του νέου δήμου και όχι από ΝΠΔΔ σε επιχειρήσεις και το αντίστροφο. Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι οι κοινωφελείς επιχειρήσεις δεν θα μπορούν να έχουν στους σκοπούς τους τις σχετικές δραστηριότητες και χάνουν μάλιστα όλα τα προγράμματα χρηματοδότησης στα οποία έχουν ενταχθεί με την απόφαση συγχώνευσης. Σοβαρό πρόβλημα θα έχουν και οι εργαζόμενοι στις δομές και τα προγράμματα αυτά. Κι αυτό γιατί μεταφορά προσωπικού προβλέπεται μόνο για τις περιπτώσεις των εργαζομένων στις επιχειρήσεις που έχουν σύμβαση αορίστου χρόνου και επιπλέον η διάταξη αυτή αφορά μόνο επιχειρήσεις που συγχωνεύονται (παρ 4 άρθρο 109 ν. 3852/10).

Δηλαδή οι εργαζόμενοι στα προγράμματα αυτά με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου απολύονται σε κάθε περίπτωση και επίσης όλοι οι εργαζόμενοι στις επιχειρήσεις των δήμων που διαθέτουν μόνο μία κοινωφελή επιχείρηση (δηλ. δεν θα υπάρχει συγχώνευση) θα έχουν την ίδια μοίρα, είτε είναι αορίστου είτε είναι ορισμένου χρόνου.

Τα προβλήματα όμως δεν τελειώνουν εδώ. Γιατί υπάρχουν δομές και προγράμματα που αν υλοποιούνται μέσω ΝΠΔΔ και όχι από δημοτική επιχείρηση δεν μπορούν να χρηματοδοτούνται από το ΕΣΠΑ.

Το πρόβλημα είναι ιδιαίτερα σοβαρό και αφορά το σύνολο σχεδόν των δήμων, που έμπειροι «αυτοδιοικητικοί» εκφράζουν την απορία τους για το νομοθετικό αυτό κενό.

Η μόνη λύση είναι η άμεση νομοθετική παρέμβαση της Πολιτείας για την άρση αυτού του αδιεξόδου και την απρόσκοπτη εκτέλεση των κοινωνικών προγραμμάτων των ΟΤΑ.

Αν δεν υπάρξει άμεση νομοθετική ρύθμιση τότε η αυτοδιοίκηση, οι εργαζόμενοι και οι εξυπηρετούμενοι πολίτες θα βρεθούν μπροστά σε ένα σοβαρό αδιέξοδο.

Ως εκ τούτου ερωτάται ο Κος Υπουργός εάν προτίθεται να κινηθεί στην κατεύθυνση μιας νομοθετική πρωτοβουλίας προς άρση του ως άνω προβλήματος, για να μπορέσουν οι ΟΤΑ μελλοντικά να ασκήσουν απρόσκοπτα το κοινωνικό τους έργο;

Ο ερωτών Βουλευτής

Φραγκίσκος Γ. Παρασύρης